

endnu er langt fra sin Afslutning, ses dog alt Følgerne af det usikre Grundlag: Den italienske Linje, «ligne d'Italie», gik fallit; de vestschweiziske Baner undgik kun deres Fald ved at ty ind under den franske Kapitals Beskyttelse; Bern-Luzern-Banen gik fallit; Centralbanen maatte med Tab opgive nogle Linjer, hvis Bygning alt var begyndt; Nordøstbanen kan ikke opfylde sine Forpligtelser; Gotthard-Banen er endnu ikke paa det Rene med, hvorledes den skal kunne gennemføres; Tössthalbanen synger paa sit sidste Vers; Nationalbanen kæmper haardt for at faa sine Linjer færdige; de forenede Schweizerbaner haaber paa bedre Tider. Det er den Tilstand, hvori de schweiziske Baner for Øjeblikket befinde sig. I Marts 1877 anslog man det sandsynlige Kapitaltab paa schweiziske Jærnbaneværdier (excl. Lyst- og Lokalbanerne) til 443 Mill. Fr., eller over Halvdelen af den anbragte Kapital.

Det tyske Socialdemokratis Tiltagen, der ved de sidste Valg er traadt saa klart for Dagen, giver selvfølgelig den tyske Presse Anledning til mange Betragtninger. Den 9de Maj holdt Eug. Richter i Berlin en opsigtvækkende Tale imod Socialdemokratiet, der for faa Uger siden er udkommet i Trykken, og af hvilken et halvt hundrede tusinde Exemplarer afsattes i Løbet af nogle Dage. Richter opfordrer Bourgeoisiet til at samle sig til Kamp imod Socialdemokraterne og spørger: «hvad andet Praktisk end Agitation har Socialdemokratiet hidtil præsteret? Agitatorerne leve af Agitationen, og denne suger atter Næring hos hine; men de have Intel gjort for virkelig at forbedre Arbejdernes økonomiske Stilling». Men nu ville Socialdemokraterne formodenlig vende Spørgsmaalet om: hvad Praktisk har Richters Tale udrettet? Det synes nemlig, at den Opsigt, den vakte, baade da den holdtes og senere, efter at den var blevet udgivet i Trykken, kun har været en Nysgjerrighedsopsigt. Det synes ikke, at den har baaret virkelige Frugter. Kun lidt over en Maaned efter, at den var holdt, valgtes i Berlins 6te Kreds Hasenclever d. 14de Juni med 33 $\frac{1}{3}$ Procent flere Stemmer, end der afgaves ved Valget i Januar. Og ved Valget d. 18de Juni i Berlins 5te Kreds faldt vel Socialdemo-

kraten Kapel; men ogsaa her, i denne velhavende Kreds, afgaves der i Juni over 33 $\frac{1}{2}$ Procent flere Socialiststemmer end i Januar, uagtet det antoges, at Socialdemokratiet i Januar havde bragt hele sin Styrke paa Benene. Denne Socialdemokratiets rivende Væxt bringer atter Opfordringer om almindelig Sammenslutning imod Samfundets Fjender frem. Nu vil det vise sig, hvormeglet disse Opfordringer ville frugte.

Særligt vækker det Betæneligheder, at Socialdemokraterne have begyndt at udfolde en meget levende Agitation blandt Soldaterne: Soldater ere meget vel sete Korrespondenter til socialdemokratiske Blade, hvis Spalter altid staa aabne for Latterliggjørelser af og Forhaanelser imod Hærvæsenet. Agitationen herimod drives paa en saadan Maade, at «Social-Corresp.» deraf har taget Anledning til at foreslaa Socialdemokratiet omdøbt til «Social-Demagogi». I en Artikel herom betegner Bladet Socialdemokraternes Koketteren med «den tyske Nations Arvefjende» som «Socialdemokratiets Dødssynd». «Socialdemokratiske Avisers skamløse antityske Sprog, medens tysk Blod flød paa franske Kamppladser; de Protester, der fra socialdemokratisk Side rejstes imod de af den tyske Krigsførelse under og efter Krigen trufne Forholdsregler til Fædrelandets Beskyttelse; Agitationen imod Gjeninkorporationen af tysk Land; Festlighederne til Ære for de franske Kommunisters Petroleumsopstand, — alt Dette kan ikke tilgives Socialdemokraterne. Og da hint Parti ikke skjuler den Slags Anskuelser i sit Hjertes inderste Krog, da det tvært imod forkynnder dem paa alle Gader og Stræder, — hvilket andet Navn fortjener det da end det, som allerede gives det i vide Kredse — Socialdemagogiet?»

«Nyt frit tysk Arbejderparti» er Navnet paa et nyt hele Tyskland omfattende Parti, der i Begyndelsen af Juni er blevet dannet i Cassel, og som i September vil afholde en tysk Arbejderkongres. «Den tyske Arbejderkongres», hedder det i Statutterne, «vil ved tilbagevendende Forhandlinger og uafbrudt Agitation virke for Arbejdernes Oplysning og deres Kaars Forbedring, idet den tillige energisk vil imødegaa de socialdemokratiske Bestræbelser. I dette Øjemed tilstræber